

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Ek/2015/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121368820
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Slobodníková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6121368820.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: T.. B. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: XXX XX R. XXX, zast.: Mgr. Juraj Berčo, so sídlom: Zimná 59, 052 01 Spišská Nová Ves proti povinnému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom: Pribinova 2, 812 72 Bratislava, IČO:00151866 o vymoženie 13 635,46 EUR s prísl., vedenej u súdneho exekútora: JUDr. Andrea Ondrejková, so sídlom: Na križovatkách 47, 821 04 Bratislava, pod sp. zn. 207EX 410/21, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

- I. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku **z a m i e t a .**
- II. Súd oprávnenému nárok na náhradu trov exekučného konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 27.05.2021 domáhal od povinného vymoženiu 13 635,46 EUR s prísl. na základe exekučného titulu - rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 19.06.2019, sp. zn. 17CoPr/5/2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05.08.2019 a vykonateľnosť dňa 09.08.2019 (ďalej len „exekučný titul“).

2. Súd na základe uvedeného návrhu na vykonanie exekúcie poveril na vykonanie exekúcie dňa 03.08.2021 súdneho exekútora: JUDr. Andrea Ondrejková, so sídlom: Na križovatkách 47, 821 04 Bratislava, IČO:36068331, ktorý ju vedie pod sp. zn. 207EX 410/21 (ďalej len „súdny exekútor“).

3. Povinnému bolo vo vyššie uvedenej exekučnej veci dňa 04.08.2021 doručené Upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 04.08.2021. Následne bol dňa 19.08.2021 súdnemu exekútorovi doručený návrh povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 18.08.2021, tzn. bol podaný v lehote 15 dní od doručenia Upovedomenia o začatí exekúcie, pričom takto podaný návrh má odkladný účinok. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie uviedol, že v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp.zn 16Cpr/2/2011 a na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp.zn. 17CoPr/5/2018 bolo preukázané neplatné skončenie štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu výpoveďou Č.. XXXX/XXXXX-XX-XX J. V. XX.XX.XXXX, pričom žalovaný bol zaviazaný k úhrade ušlej mzdy. S ohľadom na opätovné prijatie do štátnozamestnaneckého pomeru, ako aj ďalšie peňažné nároky T.. I. mu bolo dňa 22.08.2019 z Centra podpory Banská Bystrica zaslané „Vrátenie vyplateného odstupného“, v ktorom bolo vysvetlené vrátenie vyplateného odstupného ako aj spôsob výpočtu ušlej mzdy, ktorá patrí zamestnancovi netto, nakoľko mzda bola rozsudkom priznaná v sume brutto, z ktorej je zamestnávateľ v zmysle zákona povinný odviesť príslušné platby do zdravotnej, sociálnej poisťovne a ďalšie. Súdom priznaná suma teda v plnej výške uhradená bola, nie však priamo zamestnancovi, nakoľko tomu neprislúcha celá mzda v hrubom ani počas vykonávania štátnozamestnaneckého pomeru, a nemalo by byť tomu inak ani pri neplatnom skončení štátnozamestnaneckého pomeru. Krajský súd v Banskej Bystrici v súvislosti s neplatným skončením štátnozamestnaneckého pomeru určil MV SR ako nástupníckej organizácii povinnosť zaplatiť T.. I. sumu 32.359,50 EUR. Menovaný skončil štátnozamestnanecký pomer výpoveďou v roku 2011.

Po reorganizácii od 01.01.2013 nebol v evidenčnom stave zamestnancov. Z uvedeného dôvodu sa pri vyplatení jeho ušlej mzdy všetky výkazy do Sociálnej poisťovne museli opraviť ručne spolu v súčinnosti so Sociálnou poisťovňou. Ešte podotýkam, že suma 32.359,50 EUR sa skladá z jeho funkčného platu 799 EUR, z ktorého sa vykonávajú odvody (zdravotné poistenie, sociálne poistenie a daň). Z predmetného rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici týkajúceho sa žalobcu T. B. I. nie je jasne uvedené, že sa jedná o hrubú mzdu. Žalovaný vychádza z toho, že zamestnancovi patrí mzda, z ktorej musí zamestnávateľ na základe zákona strhnúť odvody a dane, ktoré musí na základe zákona odviesť príslušným inštitúciám (daňový úrad, soc. poisťovňa, zdravotné poistenie) teda zamestnanec má nárok iba na mzdu odpočítanú od týchto odvodov. Ak by si žalovaný ako zamestnávateľ nesplnil svoju odvodovú povinnosť ustanovenú mu zákonom, dopustil by sa trestného činu neodvedenia dane a poisťného. Zamestnancovi bolo vyplatené to, na čo má v zmysle zákona nárok. O splnení uvedených odvodových povinností v prílohe žalovaný zasiela kópie predmetných dokumentov. Čiastky odpočítané od priznanej náhrady ušlej mzdy vo výške 32 359,50 EUR, v zmysle výplatnej pásky T. I. za august 2019 predstavujú nasledovné: Čistý príjem v sume XX XXX,XX N. pozostáva: - zo A. X XXX,XX N. ako súčet odvodov poisťného za zamestnanca do zdravotnej poisťovne vo výške X XXX,XX N. a odvodov do sociálnej poisťovne vo výške X XXX,XX N. - z preddavkovej dane vo výške X XXX,XX N. (ako čiastkový základ dane XX XXX,XX N., ktorý sa percentuálne zdaňuje - suma X XXX,XX N. s 19% daňou a suma XX XXX,XX N. s 25% daňou) - z hrubého príjmu X XXX,XX N.. Hrubý príjem X XXX,XX N. pozostáva: - z prepočítaného priznaného funkčného platu, keďže bol opätovne prijatý do štátnozamestnaneckého pomeru U. X.X.XXXX Z. Z. X XXX,XX N. (platová tarifa XXX,XX N., služobná prax XXX,XX N., osobný príplatok XXX,XX N., vyrovnanie XX,XX N.) - odpočítaného odstupného vo výške X XXX,XX N. (vyplatené v mzde za 06/2011 v predchádzajúcej organizácii pred delimitáciou). S ohľadom na uvedené, máme za to, že Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, označené ako povinný v exekučnom konaní, postupovalo správne, a teda nárok oprávneného v exekučnom konaní v sume 16 365,46 EUR nie je oprávnený. Rovnako preto ani nevznikol nárok na trovy právneho zastúpenia vo výške 390,58 EUR, ako ani na trovy exekúcie. Ako vyplýva z uvedeného, s ohľadom na okolnosti, ktoré bránia výkonu exekúcie, nastal dôvod pre zánik exekučného konania, a to v zmysle ust. § 61k (1) d) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov. Povinný navrhuje, aby bolo exekučné konanie vedené na Exekútorskom úrade Bratislava, JUDr. Andrea Ondrejková, súdna exekútorka, Na križovatkách 47, 821 04 Bratislava, pod č. EX: 207 EX 410/21 v zmysle poverenia Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 17Ek/2015/2021 zastavené.

4. Súdnemu exekútorovi bolo v zmysle § 61k ods. 5 Exekučného poriadku doručené Vyjadrenie oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 09.09.2021, v ktorom uviedol, že na základe právoplatného a vykonateľného rozsudku Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 17CoPr/5/2018 zo dňa 19. 06. 2019 (ďalej len „rozsudok“) mal povinný do troch dní od právoplatnosti rozsudku oprávnenému zaplatiť sumu 32 359,50 EUR. Svoju povinnosť v zmysle uvedeného povinný splnil iba čiastočne tak, že oprávnenému uhradil sumu 18 724,04 EUR a sumu 13 635,46 EUR doposiaľ neuhradil. Táto samotná skutočnosť je dostatočným dôvodom na to, aby sa oprávnený mohol úspešne v exekučnom konaní domáhať vymoženía svojho nároku. Je potrebné uviesť, že neexistuje žiadna dohoda o tom, aby mala byť časť nároku oprávneného započítaná s nejakým nárokom povinného voči oprávnenému, pričom oprávnený akýkoľvek takýto nárok povinného voči nemu rozporuje a neuznáva. Zároveň neexistuje ani žiadne rozhodnutie súdu alebo iného orgánu, aby povinný mal voči oprávnenému pohľadávku, ktorú by si mohol jednostranne započítať voči vymáhanému nároku oprávneného. Povinný tak bol zaviazaný plniť v zmysle exekučného titulu, čo však nevykonal. Neobstojí ani argumentácia povinného uvedená v návrhu, a to z nasledovných dôvodov: 1. V rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorý je exekučným titulom, na str. 16 je uvedené cit.: „Z dokazovania vyplynulo a medzi stranami nebolo ani sporné, že žalobca so skončením štátnozamestnaneckého pomeru spornou výpoveďou nesúhlasil a požiadal o ďalšie zamestnávanie listom J. V. XX.XX.XXXX, t. j. ešte pred tvrdeným skončením štátnozamestnaneckého pomeru uplynutím dvojmesačnej výpovednej doby V.Q. XX.XX.XXXX; žalobca uplatnil náhradu mzdy s účinnosťou od XX.XX.XXXX, keď v tomto smere bol súd viazaný jeho žalobou (§ 216 ods. 1 C.s.p.); žalobca (po čiastočnom späťvzatí žaloby) uplatnil náhradu mzdy v sume 799,00 EUR, čo podľa výsledkov vykonaného dokazovania predstavuje jeho čistý funkčný plat v rozhodnom období (§ 114 ods. 2 a 3 zákona č. 400/2009 Z. z.); .....“ 2. Na základe rozsudku a rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 5Cdo/75/2020 z 27. 01. 2021, vid' str. 3 cit.: „... jedná sa o čistý funkčný plat v rozhodnom období.“ vid' str. 4 cit.: „Uvedená náhrada podľa § 79 ods. 1 Zákonníka práce nemá charakter ekvivalentu mzdy, ktorú zamestnanec nemohol zarobiť v dôsledku

toho, že mu zamestnávateľ znemožnil prácu, ..., ale má povahu satisfakcie voči zamestnancovi ...“.

3. Potvrdenie o výške funkčného platu podľa § 114 ods. 2 a 3 zákona č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov na účely výpočtu peňažných plnení v danom súdnom spore vo výške 799,00 EUR doručil povinný oprávnenému na základe jeho žiadosti a na základe uvedeného potvrdenia následne oprávnený vzal späť žalobu v časti o zaplatenie náhrady mzdy v sume 19,00 mesačne.

4. Podľa § 114 ods. 3 zákona č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, cit.: „Ak sa na účely výpočtu peňažných plnení postupuje podľa všeobecne záväzných právnych predpisov z priemerného čistého zárobku zamestnanca, rozumie sa tým čistý funkčný plat.“ Potvrdenie o výške čistého funkčného platu vo výške 799,00 EUR zaslal povinný oprávnenému na základe jeho žiadosti a preto oprávnenému nie je zrejmé, prečo povinný v tomto exekučnom konaní napáda svoje úradné potvrdenie o výške čistého funkčného platu vo výške 799,00 EUR.

5. Rozsudok je právoplatný a vykonateľný, de facto potvrdený rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 5Cdo/75/2020 z 27. 01. 2021 a povinný v súdnom konaní neuplatnil opravný prostriedok v ktorom by bol napadol alebo spochybnil sumu 32 359,50 EUR určenú na zaplatenie v čistom, čo je v odôvodnení rozsudku jednoznačne a zrozumiteľne uvedené, že cit.: „.....v sume 799,00 EUR, čo podľa výsledkov vykonaného dokazovania predstavuje jeho čistý funkčný plat v rozhodnom období (§ 114 ods. 2 a 3 zákona č. 400/2009 Z. z.);

6. Výpočet čistého príjmu v návrhu je nezmyselný a oprávnenému nie je zrejmé, čo tým povinný sleduje. Čistý príjem predsa nemôže pozostávať z odvodov do zdravotnej a sociálnej poisťovne a z hrubého príjmu.

7. Vrátenie odstupného si povinný neuplatnil v súdnom konaní a rozsudok a ani zákon č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov neukladá oprávnenému povinnosť vrátiť vyplatené odstupné. Podľa rozsudku a rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 5Cdo/75/2020 z 27. 01. 2021 sa na súdny spor nevzťahuje zákon č. 55/2017 Z. z. o štátnej službe a zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorý nadobudol účinnosť 01. 06. 2017. Na vrátenie odstupného tak nemá povinný ani žiadny právny nárok, preto oprávnený jeho nárok na vrátenie odstupného neuznáva.

8. Povinný jednostranne, bez súhlasu oprávneného, aplikoval ustanovenie § 83 ods. 9 zákona č. 55/2017 Z. z. o štátnej službe a zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, čím zadržal časť satisfakcie vo výške X XXX,XX N., čo mu § 61e Exekučného poriadku neumožňuje. Výklad tohto ustanovenia je taký, že po začatí exekučného konania (podaním návrhu na vykonanie exekúcie) nemožno prihliadnuť na jednostranné započítanie vzájomnej pohľadávky povinného voči oprávnenému, ibaže je priznaná exekučným titulom. V danom prípade však žiadny takýto exekučný titul neexistuje.

9. Ak povinný jednostranne aplikuje § 83 ods. 9 zákona č. 55/2017 Z. z. o štátnej službe a zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, tak je povinný aplikovať aj § 96 zákona č. 55/2017 Z. z. o štátnej službe a zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a k priznanej náhrade mzdy doplatiť oprávnenému ešte náhradu mzdy za nepriznané obdobie neplatného skončenia štátnozamestnaneckého pomeru cca vo výške 49245,00 EUR + zvyšovanie funkčného platu podľa zákona. Povinný nemôže uplatňovať jednotlivé ustanovenia právnych predpisov tak, ako to vyhovuje jemu. Oprávnený však vychádza z právneho záveru, ktorý ustálil dovolací súd, v zmysle ktorého sa na prejednávajúcu vec nepoužije zákon č. 55/2017 Z.z. o štátnej službe, ako celok. Na základe uvedených skutočností oprávnený navrhuje, aby súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol a priznal oprávnenému náhradu trov konania v celom rozsahu.

5. Súdny exekútor doručil tunajšiemu súdu dňa 14.09.2021 Predloženie návrhu povinného na zastavenie exekúcie, ktorého prílohou bolo: Návrh povinného na zastavenie exekúcie, Vyjadrenie oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie v zmysle § 61k ods.5 Exekučného poriadku. Na žiadosť súdu zo dňa 21.12.2021, doručení súdneho exekútorovi dňa 22.12.2021, doručil súdny exekútor súdu Upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 04.08.2021.

6. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§54 ods.2),
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

7. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

8. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhne zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu, inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

9. Podľa § 61l ods. 1 Exekučného poriadku, o návrhoch na zastavenie exekúcie, ktoré majú odkladný účinok, rozhoduje súd prednostne.

10. Podľa § 61l ods. 2 Exekučného poriadku na prejednanie návrhu na zastavenie exekúcie nie je potrebné nariadovať pojednávanie. Pred rozhodnutím môže súd nariadiť vypočutie určitej osoby.

11. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

12. Podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

13. Podľa § 61e Exekučného poriadku, po začatí exekúcie sa neprihliadne na jednostranné započítanie vzájomnej pohľadávky povinného voči oprávnenému, ibaže je priznaná exekučným titulom, na podklade ktorého by povinný mohol viesť exekúciu.

14. Podľa § 114 ods. 1 zákona č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 31.03.2011 (ďalej len „zákon č.400/2009 Z. z.“), ak osobitné predpisy, ktoré sa vzťahujú na služobné úrady alebo na štátnych zamestnancov, na ktorých sa vzťahuje tento zákon, obsahujú ustanovenia o mzde, rozumie sa ňou plat podľa tohto zákona.

15. Podľa § 114 ods. 2 zákona č. 400/2009 Z. z., ak osobitné predpisy, ktoré sa vzťahujú na služobné úrady alebo na štátnych zamestnancov, na ktorých sa vzťahuje tento zákon, obsahujú ustanovenia o priemernom zárobku, priemernej mzde alebo o náhrade mzdy, rozumie sa tým funkčný plat priznaný štátnemu zamestnancovi v čase, keď vznikol dôvod na jeho použitie.

16. Podľa § 114 ods. 3 zákona č. 400/2009 Z. z., ak sa na účely výpočtu peňažných plnení postupuje podľa všeobecne záväzných právnych predpisov z priemerného čistého zárobku zamestnanca, rozumie sa tým čistý funkčný plat. Čistý funkčný plat sa zisťuje u štátneho zamestnanca z funkčného platu odpočítaním súm poistného na nemocenské poistenie, dôchodkové poistenie, poistenie v nezamestnanosti, zdravotné poistenie a preddavku na daň z príjmov zo závislej činnosti vypočítaných podľa podmienok a sadzieb platných pre štátneho zamestnanca v mesiaci, za ktorý sa čistý funkčný plat zisťuje.

17. Podľa § 120 zákona č. 400/2009 Z. z., na štátnozamestnanecké vzťahy sa primerane použijú ustanovenia § 10, § 11a ods. 1, § 15, § 16, § 17 ods. 1 a 3, § 19, § 20, § 32 až 41, § 49 ods. 1, 2, 3, 5 a 8, § 52, § 55 ods. 2 písm. c) až f), § 60, § 61 ods. 1, 2 a 4, § 63 ods. 3 až 5, § 64 ods. 1 a 2, § 67, § 69, § 70, § 72, § 74, § 75 ods. 3 a 4, § 76 ods. 3 a 5, § 77 až 80, § 84 ods. 3 a 4, § 85 ods. 2 až 6, 8 a 9, § 85a, § 86 až 95, § 96 ods. 1, 2, 4, 6 a 7, § 97 až 102, § 103 ods. 4 až 7, § 104 až 114, § 116 ods. 2 a 3, § 117, § 129 až 132, § 136 až 139, § 141, § 142 až 148, § 150, § 151, § 152 ods. 1, 2, 4 až 7, § 156 až 160, § 161 ods. 1, § 164 až 170, § 177 až 185, § 187 až 189, § 191 ods. 2 až 4, § 192 až 198, § 217 až 222, § 230 až 236 a § 240 Zákonníka práce.

18. Podľa § 76 ods. 3 zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce v znení účinnom do 31.03.2011 (ďalej len „Zákonník práce“), ak zamestnanec po skončení pracovného pomeru nastúpi opäť k tomu istému zamestnávateľovi alebo k jeho právnomu nástupcovi do pracovného pomeru pred uplynutím

času určeného podľa poskytnutého odstupného, je povinný vrátiť odstupné alebo jeho pomernú časť. Pomerná časť odstupného sa určí podľa počtu dní od opätovného nástupu do pracovného pomeru do uplynutia času vyplývajúceho z poskytnutého odstupného.

19. Podľa § 83 ods. 9 zákona č. 55/2017 Z. z. o štátnej službe a zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v znení do 11.10.2019, ak štátnozamestnanecký pomer opätovne vznikne pred uplynutím času určeného podľa poskytnutého odstupného, štátny zamestnanec je povinný vrátiť odstupné alebo jeho pomernú časť služobnému úradu, ktorý mu odstupné vyplatil. Štátny zamestnanec je povinný vrátiť odstupné do 15 dní od opätovného vzniku štátnozamestnaneckého pomeru, ak sa písomne nedohodne so služobným úradom, ktorý odstupné vyplatil, inak. Pomerná časť odstupného sa určí podľa počtu dní od opätovného vzniku štátnozamestnaneckého pomeru do uplynutia času vyplývajúceho z poskytnutého odstupného.

20. Exekučný súd v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t.j. dňom, v ktorom bol návrh na vykonanie exekúcie doručený súdu. Exekučný súd je teda viazaný obsahom takýchto rozhodnutí (exekučných titulov) a musí z nich priamo vychádzať. V prípade, ak by existovali vady v čase priebehu základného konania, tie sa do exekučného konania neprenášajú. To znamená, že vytýkané nedostatky základného konania sú pre exekučné konanie bez právneho významu (NS ČR 20Cdo/1940/2008). Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Ide o najvšeobecnejšie formulované dôvody zastavenia exekúcie odvíjajúce sa aj od toho, že súd síce ex ante preskúmava exekučný titul z úradnej povinnosti, avšak po začatí exekúcie sa môžu preukázať dôvody, pre ktoré ani nemala začať.

21. Súd po oboznámení sa s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, s vyjadrením oprávneného k návrhu na zastavenie exekúcie a s vyjadrením súdneho exekútora zistil, že exekučným titulom bolo povinnému uložené zaplatiť oprávnenému sumu 32 359,50 EUR. Z bodu 4.8 odôvodnenia exekučného titulu je zrejmé, že žalobca uplatnil náhradu mzdy v sume 799,00 EUR, čo podľa výsledkov vykonaného dokazovania predstavuje jeho čistý funkčný plat v rozhodnom období (§ 114 ods. 2 a 3 zákona č. 400/2009 Z. z.). Odvolací súd priznal žalobcovi náhradu mzdy, tak, že počet mesiacov násobil sumou 799,00 EUR. Nakoľko exekučným titulom bolo určené, že skončenie štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu Z. Č. XXXX/XXXX-XX-XX J. V. XX.XX.XXXX je neplatné, oprávnený bol opätovne prijatý do štátnozamestnaneckého pomeru, a tak z výplatnej pásky oprávneného za august 2019 je zrejmý prevod na účet vo výške XX XXX,XX N.. Z tejto sumy oprávnený odpočítal výplatu za mesiac august 2019 v čistom cca 828,55 EUR, a teda uznáva, že oprávnenému bola v zmysle exekučného titulu vyplatená len suma 18 724,04 EUR. Povinný čiastky odpočítané od priznanej náhrady ušlej mzdy vo výške 32 359,50 EUR v zmysle výplatnej pásky T. I. za august 2019 vysvetlil nasledovne: Čistý príjem v sume XX XXX,XX N. pozostáva: - zo sumy X XXX,XX N. ako súčet odvodov poisťného za zamestnanca do zdravotnej poisťovne vo výške X XXX,XX N. a odvodov do sociálnej poisťovne vo výške X XXX,XX N. - z preddavkovej dane vo Z. X XXX,XX N. (ako čiastkový základ dane XX XXX,XX N., ktorý sa percentuálne zdaňuje - suma X XXX,XX N. s 19% daňou a suma XX XXX,XX N. s 25% daňou) - z hrubého O. X XXX,XX N.. Hrubý príjem X XXX,XX N. pozostáva: - z prepočítaného priznaného funkčného platu, keďže bol opätovne prijatý do štátnozamestnaneckého pomeru U. X.X.XXXX Z. Z. X XXX,XX N. (platová tarifa XXX,XX N., služobná prax XXX,XX N., osobný príplatok XXX,XX N., vyrovnanie XX,XX N.) - odpočítaného odstupného vo výške X XXX,XX N. (vyplatené v mzde za 06/2011 v predchádzajúcej organizácii pred delimitáciou).

22. Predmetom návrhu na zastavenie exekúcie môžu byť len skutočnosti, ktoré nastali až po vzniku exekučného titulu. Skutočnosti, ktoré vznikli pred vydaním exekučného titulu mal povinný namietat' v základnom konaní, a ak tak opomenul, nie je mu poskytnutá ochrana v exekučnom konaní. Vo vykonávacom konaní musí súd vychádzať z vykonávaného rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom, pretože len vykonáva to, o čom už bolo rozhodnuté a nenahrádza súd v základnom konaní a v jeho rozhodovacej činnosti. Exekučný súd je viazaný rozhodnutím vo veci samej, ktoré je vykonávané, a ktoré zakladá oprávnenému právo na splnenie určenej povinnosti voči tam označenému subjektu, a preto exekučnému súdu neprislúcha čokoľvek meniť na tomto rozhodnutí, prípadne ho akokoľvek vecne preskúmavať. Exekučný súd nemožno považovať za orgán, ktorý je oprávnený skúmať vecnú správnosť exekučného titulu z pohľadu hmotného práva a zároveň exekučný súd nemôže v exekučnom konaní nahrádzať rozhodovaciu právomoc orgánu oprávneného rozhodovať o riadnych zákonných opravných prostriedkoch proti rozhodnutiu súdu, ktorý exekučný titul vydal.

23. Z exekučného titulu je zrejmé, že na prejednávany spor bolo nevyhnutné aplikovať príslušné ustanovenia zákona č. 400/2009 Z. z. v znení účinnom ku dňu tvrdeného doručenia spornej výpovede (E..B.. V. XX.XX.XXXX) a súvisiace ustanovenia Zákonníka práce a Občianskeho zákonníka, nič na tom nemení skutočnosť, že predmetný zákon č. 400/2009 Z.z. bol s účinnosťou ku dňu 01.06.2017 zrušený zákonom č. 55/2017 Z. z. o štátnej službe v znení neskorších predpisov, pretože tento neobsahuje na spor dopadajúce prechodné ustanovenia a zákon č. 400/2009 Z. z. v príslušnom znení spolu so Zákonníkom práce predstavuje aplikovateľné hmotné právo na prejednávany spor. Odvolací súd priznal oprávnenému náhradu mzdy vo výške 32 359,50 EUR v zmysle § 114 ods. 2 a 3 zákona č. 400/2009 Z. z., tzn. z čistého funkčného platu vo výške 799,00 EUR, pričom čistý funkčný plat sa zisťuje u štátneho zamestnanca z funkčného platu odpočítaním súm poistného na nemocenské poistenie, dôchodkové poistenie, poistenie v nezamestnanosti, zdravotné poistenie a preddavku na daň z príjmov zo závislej činnosti vypočítaných podľa podmienok a sadziieb platných pre štátneho zamestnanca v mesiaci, za ktorý sa čistý funkčný plat zisťuje, a teda exekučný súd má za to, že povinný nepostupoval správne pri vyplatení súdom priznanej náhrady mzdy. Povinný neuplatnil opravný prostriedok, v ktorom by bol napadol alebo spochybnil sumu 32 359,50 EUR určenú na zaplatenie v čistom.

24. Pokiaľ ide o vrátenie odstupného, oprávnený uviedol, že neexistuje žiadna dohoda o tom, aby mala byť časť nároku oprávneného započítaná s nejakým nárokom povinného voči oprávnenému, pričom oprávnený akýkoľvek takýto nárok povinného voči nemu rozporuje a neuznáva. Zároveň neexistuje ani žiadne rozhodnutie súdu alebo iného orgánu, aby povinný mal voči oprávnenému pohľadávku, ktorú by si mohol jednostranne započítať voči vymáhanému nároku oprávneného. Povinný vo svojom vyjadrení neuviedol, a ani nepreukázal na základe akého zákonného ustanovenia došlo k započítaniu odstupného v prípade neplatného skončenia štátnozamestnaneckého pomeru, pričom túto námietku povinný neuplatnil ani v odvolacom konaní. Nakoľko oprávnený poukázal na § 61e Exekučného poriadku, súd poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.06.2021, sp. zn. III ÚS 359/2020-40 v zmysle ktorého, ústavný súd za ústavne akceptovateľné uznáva, keď exekučný súd v zásade vyžaduje vo vzťahu k nejudikovanej pohľadávke, aby ju protistrana uznávala, resp. aby ju nepopierala. V predmetnej exekučnej veci však oprávnený akýkoľvek takýto nárok povinného voči nemu rozporuje a neuznáva.

25. Súd pri rozhodovaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie vychádzal z vyššie citovaného zákonného ustanovenia, z ktorého vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Povinný musí uviesť okolnosti, ktoré podľa neho po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia, príp. je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2). Povinný neuviedol, ani nepreukázal vyššie uvedené dôvody zastavenia exekúcie, a teda je nepochybné, že návrh povinného na zastavenie exekúcie je nedôvodný.

26. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd dospel k záveru, že nie sú splnené zákonné dôvody na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, a preto návrh povinného na zastavenie exekúcie v zmysle § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

27. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

28. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

29. Podľa § 13a ods. 2 písm. c) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

30. Oprávnený vo Vyjadrení k návrhu na zastavenie exekúcie uviedol, že žiada, aby súd priznal oprávnenému náhradu trov konania v celom rozsahu.

31. Súd oprávnenému nepriznal nárok na náhradu trov ako výdavkov na zastupovanie v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, nakoľko vo Vyjadrení k návrhu na zastavenie exekúcie neuviedol, že si uplatňuje trovy v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie a neuviedol ani výšku trov.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

Ak ten, komu bola vykonateľným rozhodnutím uložená povinnosť, dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnená osoba podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.